

**НАУКОВІ ЗАПИСКИ
НАЦІОНАЛЬНОГО
УНІВЕРСИТЕТУ
«ОСТРОЗЬКА АКАДЕМІЯ»**

Серія «Філологічна»

Збірник наукових праць

Випуск 61

Острог
Видавництво Національного університету «Острозька академія»
2016

УДК 81. 161. 2+
81. 111
ББК: 81. 2 Укр. +
81. 2 Англ.
Н 34

*Рекомендовано до друку вченою радою
Національного університету «Острозька академія»
(протокол № 8 від 25 лютого 2016 року)*

*Збірник затверджено постановою президії ВАК України
від 22 квітня 2011 року № 1-05/4*

Редакційна колегія:

Архангельська А. М., доктор філологічних наук, професор;
Білоус П. В., доктор філологічних наук, професор;
Вокальчук Г. М., доктор філологічних наук, доцент;
Пасічник І. Д., доктор психологічних наук, професор;
Поліщук Я. О., доктор філологічних наук, професор;
Тищенко О. В., доктор філологічних наук, професор;
Хом'як І. М., доктор педагогічних наук, професор, академік АН ВШ України;
Яворська Г. М., доктор філологічних наук, професор.

Н 34

Наукові записки Національного університету «Острозька академія». Серія «Філологічна» : збірник наукових праць / укладачі : І. В. Ковальчук, Л. М. Коцюк. – Острог : Видавництво Національного університету «Острозька академія», 2016. – Вип. 61. – 346 с.

У збірнику містяться статті, присвячені проблемам сучасного мовознавства та порівняльного літературознавства, а також методиці навчання іноземних мов. Збірник рекомендовано науковцям, викладачам, студентам-філологам і всім, хто цікавиться філологічною наукою.

УДК 81. 161. 2+
81. 111
ББК: 81. 2 Укр. +
81. 2 Англ.

*Адреса редколегії:
35800, Україна, Рівненська обл., м. Острог, вул. Семінарська, 2,
Національний університет «Острозька академія»,
факультет романо-германських мов*

© Видавництво Національного університету
«Острозька академія», 2016
© Автори, 2016

9. Goethe Johann Wolfgang. Poetische Werke // Werke in 16 Bänden [2. Auflage]. Anmerkungen und Erläuterungen : Hans-Heinrich Reuter, Annemarie Noelle, Gerhardt Seidel. Band 13. : Aus meinem Leben. Dichtung und Wahrheit / Goethe Johann Wolfgang. Berlin und Weimar : Aufbau-Verlag, 1967. – 1050 S.

10. Heine Heinrich. Memoiren // Heines Werke in fünf Bänden [Ausgewählt und eingeleitet von Helmut Holtzhauer] Band 5. / Heinrich Heine. – Weimar : Volkshaus, 1957. (Bibliothek deutscher Klassiker). – S. 391–449.

УДК 811.111' 42

М. М. Юрковська,

Казахсько-Американський Університет, м. Алмати, Казахстан

РОЗВИТОК ВЕРБАЛЬНОГО ГУМОРУ В АНІМАЦІЙНОМУ ДИСКУРСІ (НА МАТЕРІАЛІ АНГЛОМОВНИХ АНІМАЦІЙНИХ ФІЛЬМІВ ХХ-ХХІ СТ.)

У діахронічному зрізі розглянуто вербальну складову у прийомах створення комічного ефекту у традиційній анімації. Описані перші спроби аніматорів підключити вербальний ряд до візуальних прийомів гумору, та проаналізовано їх застосування у сучасних англomовних повнометражних анімаційних комедіях.

Ключові слова: вербальний гумор, комічне, комічний прийом, гег, анімаційна комедія, анімаційний фільм.

EVOLUTION OF VERBAL HUMOR IN ANIMATION DISCOURSE (BASED ON THE MATERIAL OF ENGLISH-SPEAKING ANIMATED FILMS OF XX-XXI C.)

An animated film was originally seen as a simplified product aiming to astonish the audience, but with the course of time, it changed into a separate artistic form of universal significance with its particular expressive means. Samples of modern full-length animation proved to own not only visuality as their major inherent feature but they also demonstrate dynamism, interactivity and intertextuality, and are of a great interest in terms of the verbal information transmission. Being influenced by commercial factors and having comic component as the inner property of its lexicon contemporary animation reveals itself mostly in a comedy genre. The humor techniques that are being used nowadays go far beyond visual gags only. Comic effect is achieved not only on the level of a situation or a gag but mainly by using the potential of verbal means and their interaction with visual range. Verbal humor is produced by the mechanism of language play, which is provided by the whole arsenal of linguistic and stylistic means on all text levels. Seeking to better understand the functioning of verbal humor techniques in modern full-length animated comedies it is important to highlight the evolution and operation of verbal humor throughout the history of animation.

Key words: verbal humor, comic device, gag, animated comedy, animation.

РАЗВИТИЕ ВЕРБАЛЬНОГО ЮМОРА В АНИМАЦИОННОМ ДИСКУРСЕ (НА МАТЕРИАЛЕ АНГЛОЯЗЫЧНЫХ АНИМАЦИОННЫХ ФИЛЬМОВ XX-XXI ВВ.)

В диахроническом аспекте рассмотрена вербальная составляющая приемов создания комического эффекта в традиционной анимации. Описаны первые попытки аниматоров подключить вербальный ряд к визуальным приемам юмора, и проанализировано их использование в современных англоязычных полнометражных анимационных комедиях.

Ключевые слова: вербальный юмор, комическое, комический прием, гег, анимационная комедия, анимационный фильм.

На всіх етапах розвитку, від коміксу до сучасного комп'ютерного продукту, анімація була занурена в суперечливі реалії, відображаючи «радість та жахи, надії та турботи, пошуки та тривоги суспільства» [3, с.1]. Анімаційний фільм, який спочатку сприймали як спрощений продукт, виявився згодом мистецькою формою всезагальної значущості, культурно-детермінованою мовою соціального вжитку, яка пропонувала свій міфо-політичний і навіть, міфо-поетичний погляд на «дух нації» [3, с. 1].

Метою статті є проаналізувати еволюцію прийомів комічного у традиційній анімації, дослідити появу та функціонування вербального гумору, що допоможе привернути увагу до важливості лінгвістичної складової у сучасному дискурсі англomовної анімаційної комедії.

Сучасна анімація здебільшого звертається саме до комедійного жанру, що може бути обумовлено комерційним фактором, коли на меті є створити легкий, захоплюючий, смішний продукт, доступний і цікавий для більшості споживачської аудиторії; або ж тим, що «комедія є самим серцем більшості анімаційних фільмів і внутрішньою властивістю лексики анімації» [4, с. 127].

Особлива естетика, художня мова, яка виникла ще в 1910-1920-х роках, залишаючись відмінною рисою і сучасної анімації, була обумовлена тим, що першими майстрами анімації були саме художники-графіки.

Як і в коміксах, основою сюжету перших анімаційних фільмів був візуально орієнтований жарт. Особливого значення набував «гег» (англ. gag – вставний комічний номер, жарт, дотеп) – комічний трюк, на якому будувалися гумористичні розповіді. Найчастіше зустрічалися два види гегів: *предметні* (використання предметів) та *тілесні* (обігрування форм тіла та його можливостей) [5].

Автори коміксів трактували поняття комічного здебільшого досить прямолинійно. Частіше за все, цей сміх був тілесний, викликаний зовнішніми характеристиками персонажу, його відвертістю, гротескністю, а гумор – алогічний, абсурдний, жорстокий, з елементами фізичної агресії (жахливі удари, постріли, кидання предметами, безперервні падіння тощо). Мультфільми успадкували від коміксів формальну організацію історій, орієнтованість на коротке та динамічне висловлювання. Для гумористично-розважального ефекту вони використовували невідповідність, надмірність та навмисне викривлення, абсурд моделі світу та алогізм всього, що в ньому відбувається.

Прихід звуку збагатив можливості анімаційної комедії, але вирішальним фактором в її естетиці не став. Звукова доріжка тільки підважила гегі сюжету, і по ній стали розставляти акценти рухів персонажа.

Прийоми комічного, які від початку слугували здебільшого засобом здивування глядача, втратили актуальність для сучасної анімації. Хоча деякі розвинулися і успішно застосовуються в сучасних анімаційних комедіях. Існуючі типології анімаційних гегів та комічних структур зосереджені навколо технічних, естетичних, філософських можливостей анімації. Аналіз вербальних засобів не виходить за межі окремих випадків їх взаємодії з візуальними, і потребують додаткового висвітлення, що сприятиме глибшому розумінню вербальної комічної форми в сучасній анімації.

Традиційна анімація вибудовувала персонажний світ, ототожнюючи тварину з людиною. Уінзер МакКей в анімаційному фільмі *The Story of a Mosquito* (1912) створив героя-комаха з антропоморфними рисами: дії персонажа нагадували людські завдяки

контакту його очей з очима глядача, міміці та жестам, які передавали розумові процеси, емоції, реакції, та особливому фізичному ритму, який виражав ставлення автора до нього чи мету дій. Наслідування людини залишається ключовим прийомом створення комічного ефекту і в сучасних анімаційних комедіях. В сучасній комп'ютерній анімації ця практика досягла високого щаблю майстерності: комп'ютерно-генеровані персонажі максимально точно відтворюють людську міміку, почуття, її поведінку (Рис. 1, 2).

Рис. 1.

Рис. 2.

Серед інших традиційних прийомів комічного був візуальний каламбур (*the visual pun*), коли намальовані форми можуть означати водночас дві і більше речей. В анімаційному фільмі Отто Месмера *Felix in Fairyland* (1925) комічна трансформація чи перетікання однієї графічної репрезентації в іншу викликала здивування аудиторії від усвідомлення співвідношення графічних форм (Рис. 3, 4).

Рис. 3.

Рис. 4.

Цей прийом також був розрахований швидше на здивування глядача і в сучасній масовій анімації не поширений як засіб комічного, хоча саме в таких прийомах виявляється природа анімації і сама її суть: свобода форми, її вільне «перетікання» із однієї в іншу, коли несумісні на перший погляд фактури зливаються в одне ціле, органічне, народжуючи нову якість форми. Поширеним був прийом «очікування та експлуатації» (*expectation and exploitation*), коли геги експлуатували певну форму та визначали певні коди очікування глядачів, зокрема [4, с. 135]:

- легко упізнаваний контекст, в якому персонажі виконували специфічні ролі чи мали риси та якості, які можна негайно ідентифікувати;
- накопичення комічних подій в результаті штучної проблематизації та ускладнення ситуації (використання помилок, збігів, непорозумінь);
- використання тих самих жартів в оновленому вигляді;
- конфлікт характерів, який розгортався у контексті гонитви тощо.

Власне, прийом очікування та експлуатації очікуваного утворює саму когнітивну суть гумору і присутній в будь-якій комічній формі. Стосовно сучасної анімації, цей прийом виявляє себе в безмежній кількості відсилки до фактів із зовнішнього текстового універсуму, «використовуючи фонові знання аудиторії у новому контексті з метою спричинення приємного шоку від *впізнавання*» [2, с. 146], і часто реалізується через інтертекстуальну природу сучасної анімації. На цьому прийомі ґрунтується безліч алюзій, пародій, жартів тощо.

Творчість Текса Ейвері започатковує процес радикалізації мультфільму, тобто наділення його *експліцитністю* та *імпліцитністю*, щоб він міг стати медіумом і для дорослої аудиторії: якщо дітей задовольняв фарс-«слабстик» (*physical slabstick; slabstick* – «удар палицею»), то дорослі потребували більш зрілих тем, наприклад:

- статус та влада, а особливо роль знедоленої людини;
- безпричинні та абсурдні страхи (параноя чи манія, прояв почуттів, які до цього стримувалися);
- інстинкт вижити за будь-яку ціну;
- пряме згадування та звернення до інтимних тем тощо.

Така ситуація особливо характерна для сучасного аніматора. У легкі, часто казкові сюжети методично вплітаються теми далеко не дитячі – кохання, гроші, сексуальна орієнтація, вагітність, бажання людини знайти своє місце в житті та суспільстві, питання екології тощо. Завдяки особливій анімаційній умовності такі нагальні теми набувають іронічного звучання. Так, в анімаційній комедії *Madagascar-2* (2008) пишна самиця гіпопотама Глорія розмірковує про складнощі із влаштуванням особистого життя: *Hey guys, you know, I was thinking. When we get back, I might assign up for the breeding program. I think we all reach a point on our lives when we wanna meet somebody, you know settle down, have a relationship. I see that. What? Yeah, dating! Other, other... other guys!?*

Поширеним в сучасній анімації залишається прийом порушення певної відомої моделі і наповнення її новим змістом, як, наприклад, в сучасній анімаційній версії казки про Червону Шапочку (*Hoodwinked*, 2005), де відомі глядачеві персонажі постають у новому амплуа: Червона Шапочка – «*An innocent little girl who is not so innocent*», Бабуся – «*A sweet Grandmother who is not so sweet*», Вовк – «*A big bad wolf who is not so bad*». Подібний прийом під назвою *Recognizing torment and taboo*, описується у книзі *Animation* (Pall Wells) на прикладі пародії на згадану казку *Red Hot Riding Hood* (1943). Персонажі не зважають на соціальний етикет чи культурні норми, вільно поведуться відповідно до ситуації та контексту гега.

Характерним для традиційної анімації є прийом «тимчасової дестабілізації», коли випадкова подія в сюжеті, розвиваючись, перетворює комедію на слабстик деструктивного характеру [4, с. 161]. Такі дії не завдають шкоди персонажам, але вносять «відчутну, необхідну та сприятливу для гумору дестабілізацію та безлад» [там само]. Такий прийом використовується і в сучасній анімації, але слід зазначити, що сучасному аніматору властива дещо протилежна риса – тенденція до реалізму та документальності подій.

Прийоми відчуження (*alienation devices*) – візуальні трюки комічного, були спрямовані на навмисне відволікання глядача від основної лінії подій, як, наприклад, в *Henpecked Hoboes* (1946) герої у гонитві пересікають межу з написом «*Technicolor ends here*», після якої зображення стає чорно-білим; або ж в *Screwball Squirrel* (1944) білка Скруві може бачити наступну сцену, «перегортаючи» кадр у кутку (Рис. 5) або залишити табличку *One Moment Please* та зникнути з кадру (Рис. 6).

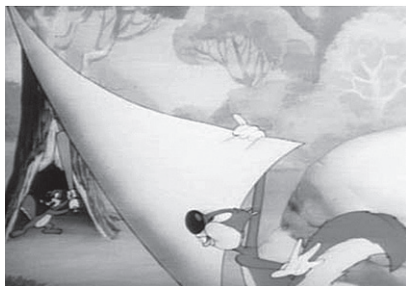

Рис. 5.

Рис. 6.

В сучасних мультфільмах також маємо приклади застосування цього прийому. Так, в сюжет фільмів анімаційної трилогії *Ice Age* (2002, 2006, 2009) фрагментарно влітається чужа для основного сюжету лінія про пригоди білки Скрета. Прийом відчуження в цьому випадку може використовуватися з метою відволікти глядача на веселі геги від сумних моментів основного сюжету.

До перших прикладів взаємодії вербального та візуального рядів у створенні комічного належать візуальні та вербальні геги / жарти (*Literal, visual and verbal gags*). В анімаційному фільмі *The Cuckoo Clock* (1950) Текса Сйвері, гумор ґрунтується на буквальної візуалізації вербальних виразів: «*ringing in my ears*» – вуха персонажа стають дзвонами (Рис. 7); «*down in the dumps*» ілюструється сценою, де Кіт крокує по звалищі (Рис. 8); «*going to pieces*» – кіт розвалюється на шматки (Рис. 9) і в решті буквально себе збирає: «*I had to pull myself together*» (Рис. 10).

Рис. 7.

Рис. 8.

Рис. 9.

Рис. 10.

Використання прийому буквальної трансляції неоднозначних реплік було важливим етапом у розвитку взаємодії вербального та візуального рядів у досягненні комічного в анімації.

Іншим прикладом актуалізації вербального компоненту у досягненні гумору є прийом, який полягає у особливому способі розгортання подій в комедії, коли випадковість може перерости у невротичний фільм нуар, відомий як *shaggy dog story*. Згідно з визначенням Теда Коуена, це невиправдано довга розповідь із закрученим сюжетом та накопиченням невідповідних контексту незначних подій, що зазвичай закінчується недотепним чи навіть абсурдним жартом, який аудиторія слухала з певним очікуванням, та воно або просто не справджується, або наражається на цілком несподіваний фінал [1, с. 8]. Прийом *shaggy dog story* ґрунтується на суперечності між сенсом та нонсенсом: логіка комічного наративу в будь-який

момент може бути спростована контрлогікою чи альтернативним поглядом, який відрізнятиметься від найбільш очевидного очікуваного розгортання подій. В сучасних анімаційних комедіях, оскільки вони є повнометражними стрічками, прийом *shaggy dog story* використовуватися не на рівні сюжету, а на рівні діалогу та висловлювання. Як приклад можна навести епізод з анімаційного фільму *Madagascar* (2005): повідомлення, яке можливо передати за допомогою декількох слів, ускладнюється додатковою неважливою для контексту інформацією (3,5):

(1) Melman: Alex! Alex! (2) Alex: What? What is it, Melman? (3) Melman: Okay, okay. You know about the blood infection, and I have to get up every two hours. Well I got up to pee, and I looked over in Marty's bed, which I usually don't do, I don't know why but I did, and this time I looked over... (4) Alex: What Melman, what's going on? (5) Melman: It's Marty. He's gone. (*Madagascar* 2005)

Інформаційно важливий частині (5) передує ланцюг описів невідповідних контексту незначних подій (3).

Повтор як одна з основних моделей комедії (якщо не її сутність) (*telling it over and over again*) [4, с. 151] дозволяє особливу економію засобів. Глядачі знають, що певні події повторюватимуться, і чого вони дійсно чекають, то це лише варіації на основну тему. Впізнання формульних зразків стає частиною задоволення, що отримує глядач від перегляду комічних подій. Як і у традиційній анімації (наприклад, *The Cat Came Back*, 1988) повтор залишається потужним засобом комічного і сучасних повнометражних анімаційних фільмах і реалізується на всіх рівнях тексту: від фонетичного до інтертекстуального.

Комічна анімація під впливом різних чинників за столітню історію зазнала певних перетворень. Від засобу здивування та розваги вона поступово розвинулась в окремий жанр із власною мовою, зокрема з різними видами регів. Майстри цього жанру залучали персонажну анімацію, візуальний каламбур, повтор, «чорний гумор», специфіку побудови комічної сцени тощо та виробили власний унікальний словник комічних засобів. Поява звука збагатила можливості анімації. Аніматори почали експериментувати із поєднанням двох семіотичних систем – мови та піктограм, і вже в середині ХХ століття комічний потенціал анімаційного фільму реалізувався за допомогою візуально-вербального каламбуру, різнорівневого повтору, порушення відомої моделі та наповнення її новим змістом тощо. Сучасні ж анімаційні фільми, які, окрім візуальності, демонструють динамічність, інтерактивність та інтертекстуальність, викликають інтерес з точки зору особливостей передачі вербальної інформації.

Література:

1. Cohen T. Philosophical Thoughts on Joking Matters / Ted Cohen. – Chicago : University of Chicago Press, 1999. – 112 p. – URL : <http://books.google.com/books>
2. Dunne M. Intertextual encounters in American fiction, film, and popular culture / Michael Dunne. – Popular Press, 2001. – 221 p. – URL : http://books.google.com/books?id=gu1_kxaMVSEC&dq=intertextuality+in+cartoons&hl=ru&source=gbs_navlinks_s
3. Wells P. Animation and America / Paul Wells. – [S.I.]: Gr. Br. Edinburgh University Ltd. 2002. – 182 p.
4. Wells P. Understanding animation. / Paul Wells. – [S.I.] : Great Britain Biddles Ltd, Guildford and King's Lynn, 1999. – 258 p.
5. [<http://www.multikov.net>].

ЗМІСТ

МОВНИЙ ТА МОВЛЕННЄВИЙ МАТЕРІАЛ У ЙОГО СТРУКТУРНІЙ ТА СТИЛІСТИЧНІЙ ІНТЕРПРЕТАЦІЇ

G. B. Bernar	
СТРУКТУРНІ ТА ЛІНГВІСТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ П'ЄСИ «EVERYMAN»	3
Valery V. Mykhaylenko	
FUNCTIONAL SEMANTICS OF APPPOSITION IN THE AUTHOR'S DISCOURSE: CONTRASTIVE ASPECT	5
O. V. Yemelyanova, S. M. Shulik	
PRAGMATIC POTENTIAL OF OCCASIONAL INNOVATIONS IN MASS MEDIA DISCOURSE	8
О. Б. Андрійів	
ТАКСИСНА ФУНКЦІЯ ПЛЮСКВАМПЕРФЕКТА У НІМЕЦЬКІЙ І ДАВНОМИНУЛОГО ЧАСУ В УКРАЇНСЬКІЙ МОВАХ	10
Т. М. Артеменко, І. П. Липко	
КВЕСИТИВНІ ТА КОНСТАТИВНІ РЕПЛІКИ-ВІДПОВІДІ У КОМУНІКАТИВНОМУ ПРОЦЕСІ	12
З. Р. Батринчук	
ПОНЯТТЯ ІНТЕРТЕКСТУАЛЬНОСТІ ТА ПІДХОДИ ДО ЙОГО ВИВЧЕННЯ	15
Е. В. Безпалова	
СЕМАНТИКО-СИНТАКСИЧЕСКАЯ ОРГАНИЗАЦИЯ СТРУКТУРНЫХ ЧАСТЕЙ АНГЛИКАНСКОЙ ПРОПОВЕДИ	17
М. В. Бойчук, В. М. Бойчук	
КОМПОЗИЦІЯ ТА ІЮСТАПОЗИЦІЯ ЯК ЗАСІБ НОМІНАЦІЇ В ЗАГОЛОВКАХ ПЕРІОДИЧНИХ ІНТЕРНЕТ-ВИДАНЬ	20
О. О. Борисов	
ЛИСТИ-ЗІЗНАННЯ У БРИТАНСЬКОМУ ТА УКРАЇНСЬКОМУ ЕЛЕКТРОННОМУ ПУБЛІЦИСТИЧНОМУ МЕДІА-СЕРЕДОВИЩІ	23
О. В. Бровкіна, А. О. Міщенко	
ОСОБЛИВОСТІ ВЕРБАЛІЗАЦІЇ ЕМОЦІЙНО-ЗАБАРВЛЕНОЇ ЛЕКСИКИ В АНГЛОМОВНОМУ ПАРЕНТАЛЬНОМУ ДИСКУРСІ	25
Т. А. Вдовенко	
НЕНАДЕЖНЫЕ ПОВЕСТВОВАТЕЛИ В АНГЛОЯЗЫЧНОЙ ХУДОЖЕСТВЕННОЙ ПРОЗЕ	27
М. І. Венгринюк, О. М. Мельник	
ФУНКЦІОНАЛЬНЕ НАВАНТАЖЕННЯ ЗАСОБІВ ЕКСПРЕСИВНОСТІ В НАУКОВО-ТЕХНІЧНОМУ ТЕКСТІ	29
Л. П. Войналович	
ФУНКЦІОНУВАННЯ ЗАПЕРЕЧЕННЯ В СУЧАСНІЙ АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ	33
О. О. Вольфовська	
ТЕМП МОВЛЕННЯ ЯК ОДИН ІЗ ЗАСОБІВ ВПЛИВУ НА СЛУХАЧА ПОЛІТИЧНОЇ ПРОМОВИ	35
Г. І. Глушук-Олея	
АФЕКТИВНІ ЕКСПЛІЦИТНІ МОДЕЛІ ЗАПЕРЕЧЕННЯ В ІСПАНСЬКІЙ МОВІ	38
О. М. Гнатковська, І. В. Сапожник, Т. В. Суродейкіна	
МОВНІ ЗАСОБИ МОДЕРАЦІЇ Я-ВИСЛОВЛЕНЬ У ДИСКУРСІ ТЕЛЕВІЗІЙНОГО ІНТЕРВ'Ю	41
О. В. Гончарук	
ВИДИ СЕМАНТИЧНИХ ВІДНОШЕНЬ МІЖ БАЗОВИМ РЕЧЕННЯМ ТА ВСТАВЛЕНИМИ КОМПОНЕНТАМИ	43
О. М. Грибок	
ТЕМАТИЧНИЙ РЕПЕРТУАР ПОБУТОВОГО ДИСКУРСУ (НА МАТЕРІАЛІ НІМЕЦЬКОЇ МОВИ)	45
С. Е. Дворянчикова	
ИЗ ИСТОРИИ ИЗУЧЕНИЯ ЯЗЫКОВЫХ СРЕДСТВ КОМИЧЕСКОГО В КОНТЕКСТЕ ЛИТЕРАТУРНОЙ ОНОМАСТИКИ	48
Н. В. Деренчук	
ПРАГМАЛІНГВІСТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ МОВНОЇ ТАКТИКИ «ОБІЦЯНКА» В УКРАЇНСЬКОМУ ПОЛІТИЧНОМУ ДИСКУРСІ	50
О. В. Дзикович	
АНОТАЦІЯ-ОПИС КНИГИ ЯК ВИД РЕКЛАМНОГО ТЕКСТУ	52
О. В. Дьомкіна	
РЕГУЛЯТИВНИЙ ПОТЕНЦІАЛ ПЕРЕРИВАЮЧИХ МОВЛЕННЄВИХ АКТИВ У СУДОВОМУ ДИСКУРСІ	55
О. В. Дячук	
ДИРЕКТИВИ НА ПРИКЛАДАХ ДИСКУРСУ СОЦІАЛЬНОЇ РЕКЛАМИ	58
А. В. Жуковська	
ФАСЦИНАТИВНИЙ ПОТЕНЦІАЛ ДОТИКУ В НОМІНАТИВНОМУ ПРОСТОРІ СУЧАСНОЇ АНГЛОМОВНОЇ ХУДОЖНЬОЇ ПРОЗИ	60
З. А. Игина	
ТРАСОЛОГИЯ ГОТИЧЕСКОГО НАРРАТИВА: СТРУКТУРА «СЛЕДА» СОБЫТИЯ	63
Я. В. Капранов	
ВИТЛУМАЧЕННЯ ТЕРМІНА «ЕТИМОН» ЯК ЗНАКОВОГО УТВОРЕННЯ ПРАМОВНОГО СТАНУ	65
А. В. Капуш	
ІНТЕГРАЦІЯ ІНШОМОВНИХ ЗАПОЗИЧЕНЬ У ЛЕКСИЧНУ СИСТЕМУ НІМЕЦЬКОЇ МОВИ	68
Ю. Г. Карачун	
МОВНІ ТА ПОЗАМОВНІ ЧИННИКИ УТВОРЕННЯ ТЕРМІНІВ З ЕЛЕКТРОТЕХНІКИ В УКРАЇНСЬКІЙ ТА АНГЛІЙСЬКІЙ МОВАХ	70

В. В. Катернюк СЕМАНТИКА ЕРГОНІМІВ ЛОНДОНА, БЕРЛІНА ТА КОПЕНГАГЕНА (НА МАТЕРІАЛІ НАЗВ РЕСТОРАНІВ)	73
І. С. Кіркоська СИТУАЦІЯ ГОТОВНОСТІ ДО ЗДІЙСНЕННЯ ДІЇ ЯК КОМПОНЕНТ КАТЕГОРІЇ ПРОСПЕКТИВНОСТІ ТА ЗАСОБИ ЇЇ ВИРАЖЕННЯ У СУЧАСНИХ РОМАНСЬКИХ МОВАХ	76
В. В. Козлова ФУНКЦІОНАЛЬНІСТЬ ПЕРЛОКУТИВНИХ ІНТЕНСИФІКАТОРІВ МОРАЛЬНО-ВОЛІТИВНОГО ВПЛИВУ В АНГЛОМОВНОМУ ПАРЕНТАЛЬНОМУ ДИСКУРСІ	79
А. Б. Козловская ПРАГМАТИЧЕСКИЕ ФУНКЦИИ ПОВТОРОВ В ИНФОРМАЦИОННЫХ ГАЗЕТНЫХ ТЕКСТАХ	81
Г. А. Колосова ФУНКЦІЇ ТЕКСТОТВОРЕННЯ ПОЛІТИЧНИХ ТА ВІЙСЬКОВИХ ОНІМІВ У МЕМУАРАХ ВІНСТОНА ЧЕРЧИЛЛЯ «MY EARLY LIFE»	84
М. М. Копчак ЛІНГВОКОМУНІКАТИВНИЙ АСПЕКТ МОВЛЕННСЬКОГО ЕТИКЕТУ ПРИВІТАННЯ	87
Т. В. Крутько РІЗНОРІВНЕВІ ЗАСОБИ КОМПРЕСІЇ У ПРИВАТНИХ ПОВІДОМЛЕННЯХ СОЦІАЛЬНИХ МЕРЕЖ (НА МАТЕРІАЛІ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ)	90
О. А. Лазебна ПРИРОДА СТИЛІСТИЧНОГО ФУНКЦІОНУВАННЯ (ДІЄ)ПРИСЛІВНИКІВ ОЦІНКИ У СПОЛУЧЕННІ З ДІЄСЛОВОМ (SICH) FÜHLEN У СУЧАСНІЙ НІМЕЦЬКІЙ МОВІ НІМЕЧЧИНИ ТА АВСТРІЇ	93
А. О. Левчина, Л. С. Козуб ОСОБЛИВОСТІ АКТУАЛІЗАЦІЇ БРИТАНСЬКОЇ ТА АМЕРИКАНСЬКОЇ ВИМОВНИХ НОРМ У СУЧАСНОМУ КІНЕМАТОГРАФІ	95
Т. О. Лелека ГРАМАТИЧНА АСИМІЛЯЦІЯ НОВІТНІХ АНГЛОАМЕРИКАНІЗМІВ В УКРАЇНСЬКІЙ МОВІ ПОЧАТКУ ХХІ СТОЛІТТЯ	97
О. М. Мартинюк ВЕРБАЛЬНІ ТА НЕВЕРБАЛЬНІ ЗАСОБИ ВИРАЖЕННЯ НЕПРАВДИ (НА МАТЕРІАЛІ СУЧАСНОЇ ФРАНЦУЗЬКОЇ МОВИ)	100
Р. І. Мельничук ДОСЛІДЖЕННЯ ФОНЕТИЧНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ МОВИ НІМЕЦЬКИХ КОЛИСКОВИХ ПІСЕНЬ	102
Т. О. Мизин СЛОВА-КОМПОЗИТИ В ТЕРМІНОЛОГІЇ ПІДМОВИ ГЕОГРАФІЇ (НА МАТЕРІАЛІ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ)	104
О. А. Мисик ТВАРИННИЙ ЕТНОКУЛЬТУРНИЙ КОД УКРАЇНЦІВ У ТРОПАХ ОСІ ПСЕВДОТОТОЖНОСТІ (В ПОЕТИЧНИХ ТВОРАХ І. КАЛИНЦЯ)	106
О. В. Найдюк ПРЕЦЕДЕНТНІ ФЕНОМЕНИ ЯК ЗАСІБ ВИРАЖЕННЯ ІРОНІЇ (НА МАТЕРІАЛІ ТВОРУ Х. КОНЗАЛІКА «ГІРКО-СОЛОДКИЙ СЬОМИЙ РІК»)	109
А. В. Пахаренко ЛІНГВІСТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПРОЯВУ ДИТЯЧОЇ АВТОРИТАРНОСТІ ТА ПРИМХИ: СПІЛЬНЕ ТА ВІДМІННЕ	111
О. В. Попова, О. С. Стовпак БІБЛЕІЗМИ VS ВУЛЬГАРИЗМИ – БАРОМЕТР СОЦІАЛЬНОЇ ОСВІЧЕНОСТІ	114
А. М. Приймак, З. М. Барановська ПЕРИФРАЗЫ И ЭВФЕМИЗМЫ КАК СРЕДСТВО ЭКСПРЕССИВНО-ОЦЕНОЧНОЙ И КОРРЕКТНОЙ КОММУНИКАЦИИ В ПУБЛИЦИСТИЧЕСКОМ ТЕКСТЕ	117
С. М. Рибачок ГРАМАТИЧНІ ІНСТРУМЕНТИ ДИСКУРСИВНОГО ВПЛИВУ	119
І. А. Рокур ОСНОВНІ ХАРАКТЕРИСТИКИ ТА ФУНКЦІОНАЛЬНІ ОСОБЛИВОСТІ СТЕРЕОТИПІВ	121
О. П. Рудківський PHONETISCHE TRANSKRIPTION UND SPRECHERAUSWAHL BEI DER VERGLEICHENDEN ANALYSE VON GERMANISCHEN UND SLAWISCHEN SPRACHEN	124
Н. О. Свистун ОСОБОВІ ІМЕНА ЯК ЗНАКИ ІДЕНТИФІКАЦІЇ ТА ІНДИВІДУАЛІЗАЦІЇ ОСОБИ: ТЕОРІЯ ДОСЛІДЖЕНЬ	128
О. В. Сподарик ХРОНОТОП У БРИТАНСЬКОМУ ПОЛІКОДОВОМУ ХУДОЖНЬОМУ ТЕКСТІ	130
Д. Д. Тодер, С. В. Тодер ЛЕКСИКА УГОРСЬКОГО ПОХОДЖЕННЯ В ГОВІРЦІ СЕЛА СІМЕР ПЕРЕЧИНСЬКОГО РАЙОНУ ЗАКАРПАТСЬКОЇ ОБЛАСТІ	133
Г. М. Труба КАТЕГОРІЇ АСПЕКТУАЛЬНОСТІ Й СТАНОВОСТІ. ВЗАЄМОДІЯ НА РІВНІ КАТЕГОРІЙ РОДІВ ДІЄСЛІВОЇ ДІЇ ТА СТАНОВОСТІ	136
І. І. Трущуненко, А. А. Зуборєва ЯВИЩЕ МОВНОЇ ЕКОНОМІЇ В СУЧАСНІЙ НІМЕЦЬКІЙ МОВІ	139
О. О. Тучкова НЕВЕРБАЛЬНІ ЗАСОБИ ФОРМУВАННЯ ОБРАЗУ АВТОРА У ФРАНЦУЗЬКОМУ ЖІНОЧОМУ АВТОБІОГРАФІЧНОМУ РОМАНІ	142

А. О. Худолій ЛЕКСИКО-СТИЛІСТИЧНІ МАРКЕРИ МОВНИХ ЗМІН В АМЕРИКАНСЬКИХ ПУБЛІЦИСТИЧНИХ ТЕКСТАХ	144
Е. А. Шірінян ТРАДИЦІЙНІ НІМЕЦЬКІ ЦІННОСТІ ЯК ЛІНГВОКУЛЬТУРНІ ДОМІНАНТИ У ПОЛІТИЧНОМУ ДИСКУРСІ КОНРАДА АДЕНАУЕРА	148
І. М. Шуляк ТЕОРІЯ РЕЛЕВАНТНОСТІ ЯК МЕТОД ІНТЕРПРЕТАЦІЇ НЕПРЯМИХ МОВЛЕННСВИХ АКТИВ В АНГЛОМОВНОМУ ХУДОЖНЬОМУ ДИСКУРСІ	151
М. В. Яремко МОВА, ЩО МОВЧИТЬ: ПРИНЦИП «ПОЕТИЧНОЇ БАЛАКАНИНИ» В РОМАНІ Р. ВАЛЬЗЕРА «РОДИНА ТАННЕР»	154
П. М. Крالیук ОБРАЗ КОЗАЦТВА В ПОЕМІ СИМОНА ПЕКАЛІДА «ПРО ОСТРОЗЬКУ ВІЙНУ...»	156
Р. М. Падалка, Н. Ворона ОСОБЛИВОСТІ МЕТАФОРИЗАЦІЇ У ПРОЗІ А. ФЕДЯ	160

ПРОФЕСІЙНА ІНШОМОВНА ПІДГОТОВКА В ПРОЦЕСІ МІЖКУЛЬТУРНОЇ ІНТЕГРАЦІЇ

Agnieszka Czajkowska RÓŻNE OBŁICZA EDUKACJI EUROPEJSKIEJ W RELACJACH DZIEWIĘTNASTOWIECZNYCH PODRÓŻNIKÓW POLSKICH	163
Anja Lange INTERKULTURELLE KOMMUNIKATION IM DEUTSCHUNTERRICHT LEHREN	167
О. В. Артюхова СПЕЦИФІКА НАВЧАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ СТУДЕНТІВ ГУМАНІТАРНИХ НЕФІЛОЛОГІЧНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ	168
Ю. Г. Безвін ФОРМУВАННЯ СОЦІОКУЛЬТУРНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ ВИКЛАДАЧІВ ІНОЗЕМНИХ МОВ У КОНТЕКСТІ НАУКОВО-ПЕДАГОГІЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ	171
Т. П. Бесараб ОРГАНІЗАЦІЯ АКТИВНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ НА ЗАНЯТТЯХ З АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ	174
А. О. Варданян РОЗВИТОК ПРОФЕСІЙНОЇ ІНШОМОВНОЇ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ СТУДЕНТІВ МЕДИЧНИХ ВУЗІВ У ПРОЦЕСІ МІЖКУЛЬТУРНОЇ ІНТЕГРАЦІЇ	176
І. Ю. Голуб, М. П. Дужа-Задорожна РОЛЬ ПСИХОЛОГІЧНИХ ОСОБЛИВОСТЕЙ СПРИЙМАННЯ У ФОРМУВАННІ СОЦІОКУЛЬТУРНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ МАЙБУТНІХ ПЕРЕКЛАДАЧІВ	178
Є. В. Комірна ФОНОСТИЛІСТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ РЕАЛІЗАЦІЇ СКЛАДУ У ФРАНЦУЗЬКІЙ МОВІ	181
Л. М. Курченко КЛАСИФІКАЦІЯ ВСТУПНИХ ВИМОГ УНІВЕРСИТЕТІВ НІМЕЦЬКОМОВНОГО АРЕАЛУ ЄВРОПИ ЩОДО РІВНЯ ВОЛОДІННЯ НІМЕЦЬКОЮ МОВОЮ	184
А. І. Мельник ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНО ОРІЄНТОВАНОЇ ІНШОМОВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ СТУДЕНТІВ НЕМОВНИХ ВИШІВ НА ОСНОВІ ОСОБИСТІСНО-ДІЯЛЬНІСНОГО ПІДХОДУ	186
Г. В. Мельниченко ІНТЕРАКТИВНІ ПРИЙОМИ РОЗВИТКУ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНЬОГО ВИКЛАДАЧА ІНОЗЕМНИХ МОВ ЗАСОБАМИ НАВЧАЛЬНОГО КУРСУ «ІСТОРІЯ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ»	189
П. І. Мізірін РОЛЬ ПСИХОЛОГІЧНИХ ФАКТОРІВ У ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ	192
О. В. Ніколаєнко, Т. О. Ушата ФЕНОМЕН МІЖКУЛЬТУРНОЇ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ВИКЛАДАЧА ВИЩОЇ ШКОЛИ ЯК ОЗНАКА ПРОФЕСІЙНО-ПЕДАГОГІЧНОЇ ЯКОСТІ	195
Н. Є. Огородник ПРО СТАТУС ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДМОВИ МОРСЬКИХ ФАХІВЦІВ	197
Н. В. Рубель, О. Ю. Винник ЗАСТОСУВАННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ У ПРОЦЕСІ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ЕКОЛОГІВ ДО ПРОФЕСІЙНОГО СПІЛКУВАННЯ В ІНШОМОВНОМУ СЕРЕДОВИЩІ	200
Т. М. Северіна ФОРМУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ МАЙБУТНІХ ФІЛОЛОГІВ У ЛІНГВООСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ ВИЩОГО ПЕДАГОГІЧНОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ	202
В. В. Тупченко ВИКЛАДАННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ ЯК ЗАСОБУ МІЖКУЛЬТУРНОЇ КОМУНІКАЦІЇ В АГРАРНОМУ УНІВЕРСИТЕТІ	204

ЛІТЕРАТУРОЗНАВСТВО ТА МІЖКУЛЬТУРНА КОМУНІКАЦІЯ

Iryna Drozd (NIE)ZROZUMIENIE DLA UCHODźCÓW W KONTEKŚCIE KOMUNIKACJI MIĘDZYKULTUROWEJ	207
--	-----

E. Hak POJĘCIE PROWINCJI W MALARSTWIE JERZEGO DUDY-GRACZA	210
A. Modlińska POLONEZA CZAS ZACZĄĆ... TANECZNE KOROWODY W POWIEŚCIACH «SASKICH» JÓZEFA IGNACEGO KRASZEWSKIEGO	214
Iryna I. Morozova A WOMAN IN THE VICTORIAN FEMALE DISCOURSE	218
Adam Regiewicz AUDIOWIZUALNOŚĆ LITERATURY JAKO STRATEGIA KOMUNIKACJI MIĘDZYKULTUROWEJ	220
M. Wilk TRANSFORMACJA MEDIUM KSIĄŻKI	224
Ю. А. Ващенко, В. П. Чуб ЗООМОРФНІЕ МОТИВЫ В РОМАНЕ А. ВОЛОДИНА «ДОНДОГ»	228
Ю. М. Великорода СТАНОВЛЕННЯ ПРЕЦЕДЕНТНИХ ІМЕН ТА ЕВОЛЮЦІЯ ЇХ ЗНАЧЕННЯ В АМЕРИКАНСЬКОМУ МЕДІАДИСКУРСІ	231
С. М. Винар АНТИЧНИЙ ХОР У ДРАМАХ ЕВРИПІДА: КОМУНІКАТИВНА ІНТЕРПРЕТАЦІЯ	233
Ю. С. Гончарова ФЕНОМЕН ПАРАКРИТИКИ У ТРАКТУВАННІ ІГАБА ГАССАНА	235
Р. А. Гончарук ЛЕСЯ УКРАЇНКА ТА НІМЕЦЬКОМОВНИЙ КУЛЬТУРНИЙ ПРОСТІР: ЧИ ВЗАЄМНА РЕЦЕПЦІЯ?	237
Т. В. Громко ФОРМУВАННЯ КУЛЬТУРИ ЧИТАННЯ ХУДОЖНЬОЇ ЛІТЕРАТУРИ У СТУДЕНТІВ-ІСТОРИКІВ	240
О. О. Гужва КОМУНІКАТИВНІ СТРАТЕГІЇ В ДИСКУРСІ МОВНОЇ ОСОБИСТОСТІ «ІДЕАЛЬНИЙ ЧОЛОВІК»	242
О. В. Дуброва ЦИКЛ ВОЛТА ВІТМЕНА «ДІТИ АДАМА» У СВІТЛІ КВІР-ТЕОРІЇ	244
Т. М. Єфименко ГОТИЧНИЙ РОМАН І ЗАРОДЖЕННЯ НЕОГОТИЧНОГО НАПРЯМУ В КУЛЬТУРІ	246
Л. В. Зелінська МІЖ ФІЛОЛОГІЄЮ І ФІЛОСОФІЄЮ: РЕЦЕПЦІЯ КНИГИ Ф.НІЦШЕ «НАРОДЖЕННЯ ТРАГЕДІЇ З ДУХУ МУЗИКИ» В УКРАЇНСЬКІЙ ТА РОСІЙСЬКІЙ КУЛЬТУРАХ	249
М. М. Калініченко ВНУТРІШНІ МІЖКУЛЬТУРНІ КОМУНІКАЦІЇ У ТВОРЧОСТІ ДЖЕЙМСА ФЕНІМОРА КУПЕРА	252
И. М. Ковальчук ЧЕХОВСКИЕ МОТИВЫ В ТВОРЧЕСТВЕ С. Д. КРЖИЖАНОВСКОГО	255
О. В. Кузнецова ІДЮДИСКУРС ДЕЙВА БАРРІ В АНТРОПОЦЕНТРИЧНІЙ ПАРАДИГМІ СЬОГОДЕННЯ	259
І. В. Мельничук ЦИКЛ ВІРШІВ НА КЛЕЙНОДИ РОДУ ЖЕЛІЗБОРСЬКИХ У КОНТЕКСТІ ГЕРАЛЬДИЧНОЇ ПОЕЗІЇ УКРАЇНСЬКОГО БАРОКО	261
В. М. Назарець РІЗНОВИДИ ВНУТРІШНЬОТЕКСТОВИХ АДРЕСАТИВ В АДРЕСОВАНІЙ ЛІРИЦІ ЛЕСІ УКРАЇНКИ	264
О. О. Ніколова КОМІЧНІ ПСЕВДОМОРФНІ ПЕРСОНАЖІ УКРАЇНСЬКОЇ ТА РОСІЙСЬКОЇ ПРОЗИ К. ХVІІІ – І П. ХІХ СТ.	266
О. О. Романова КУЛЬТУРА УКРАЇНСЬКОГО МОВЛЕННЯ ЯК ОДИН ІЗ КОМПОНЕНТІВ ПРОФЕСІЙНОЇ КУЛЬТУРИ ЕКОНОМІСТА	269
Л. В. Собчук, О. Л. Лотоцька НАРАТИВНА ОРГАНІЗАЦІЯ РОМАНУ МИКОЛИ ВІНГРАНОВСЬКОГО «СЕВЕРИН НАЛИВАЙКО»	272
Н. М. Стецик ТИПОЛОГІЧНА СПОРІДНЕНІСТЬ ТВОРІВ ІВАНА ФРАНКА «ЯК РУСИН ТОВКЄСЯ ПО ТІМ СВІТІ», ОСИПА ШПИТКА «ЛИСТИ З ПЕКЛА: АНТИХРИСТ ДО ЛЮЦИПЕРА» ТА ЛЕСЯ МАРТОВИЧА «ПРОРОЦТВО ГРІШНИКА»	275
І. М. Тимейчук КАТЕГОРІЯ ІНШОГО В РАКУРСІ ПОСТКОЛОНІАЛЬНОЇ КРИТИКИ	278
С. Э. Трош ГЕНДЕРНА КАРТИНА СВІТУ В АНГЛІЙСЬКІЙ ПОЕЗІЇ ПЕРІОДУ РЕСТАВРАЦІЇ (НА МАТЕРІАЛІ ТВОРЧОСТІ С. БАТЛЕРА)	280
О. В. Тупахіна ДІАЛОГ КУЛЬТУР У ПОСТКОЛОНІАЛЬНОМУ ІНТЕР'ЄРІ НЕОВІКТОРІАНСЬКОГО РОМАНУ ЛЛОЙДА ДЖОНСА «MISTER RIP»	283
Л. А. Чередник МІФОПОЕТИЧНА ПАРАДИГМА ПОЕЗІЇ ІРИНИ ЖИЛЕНКО	288
Г. М. Шевців, Р. Б. Шевців ЕЛЕМЕНТИ РЕЦЕПЦІЇ ТВОРЧОСТІ Й.-В. ГЕТЕ В УКРАЇНСЬКІЙ ЛІТЕРАТУРІ ХІХ-ХХ СТОЛІТЬ	290
М. М. Юрковська РОЗВИТОК ВЕРБАЛЬНОГО ГУМОРУ В АНІМАЦІЙНОМУ ДИСКУРСІ (НА МАТЕРІАЛІ АНГЛОМОВНИХ АНІМАЦІЙНИХ ФІЛЬМІВ ХХ-ХХІ СТ.)	293

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ СУЧАСНОГО ПЕРЕКЛАДОЗНАВСТВА

І. А. Батіна СПЕЦИФІКА НАВЧАННЯ ГЕНДЕРНОМУ АНАЛІЗУ СТУДЕНТІВ ЮРИДИЧНИХ ФАКУЛЬТЕТІВ	297
О. О. Бережна ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕКЛАДУ ТЕРМІНІВ АНГЛІЙСЬКОЇ БІРЖОВОЇ ЛЕКСИКИ	299
В. Білицька ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕКЛАДУ ГРАМАТИЧНИХ КАТЕГОРІЙ ЧАСУ, СТАНУ ТА СПОСОБУ ДІЇ У НІМЕЦЬКОМОВНИХ ТЕКСТАХ ВІДЕОРЕПОРТАЖІВ	302
А. Р. Зубрик THE FUNCTIONS OF OCCASIONALISMS IN SCIENCE FICTION LITERATURE AND THEIR TRANSLATION ON THE EXAMPLE OF THE NOVEL «THE HUNGER GAMES» BY S. COLLINS	305
І. В. Каширіна ПЕРЕКЛАДИ С. КАРАВАНСЬКОГО ЯК ТЕКСТОТВОРЧІСТЬ: ОСОБЛИВОСТІ ПОЕТИКИ ПЕРЕКЛАДАЧА	307
Т. В. Крилова УНІВЕРСАЛЬНЕ ГРАМАТИЧНЕ ЗНАЧЕННЯ ПЕРФЕКТНОСТІ ЯК ОБ'ЄКТ ПЕРЕКЛАДАЦЬКОГО АНАЛІЗУ	310
Л. Б. Кротенко ЗАСТОСУВАННЯ ТРАНСФОРМАЦІЙ ПРИ ПЕРЕКЛАДІ ХУДОЖНЬОЇ ЛІТЕРАТУРИ	312
А. А. Маркелова ПЕРЕКЛАДАЦЬКА ІНТЕРПРЕТАЦІЯ ЕТНОСИМВОЛІВ ПОЕТИЧНОГО МОВЛЕННЯ ВАСИЛЯ СИМОНЕНКА	314
Ю. М. Надточій АНГЛОАМЕРИКАНІЗМИ В ПОЛІТИЧНИХ ТЕКСТАХ ТА ЇХ ПРАГМАТИКА ПЕРЕЛАДУ	317
О. І. Орехова ПЕРЕКЛАДОЗНАВЧИЙ ПІДХІД ДО АНАЛІЗУ МОТИВУ ЯК ЖАНРОФОРМУВАЛЬНОЇ ОДИНИЦІ КІНОТЕКСТУ (НА МАТЕРІАЛІ УКРАЇНСЬКИХ ПЕРЕКЛАДІВ АНГЛОМОВНИХ ПСИХОЛОГІЧНИХ КІНОТРИЛЕРІВ)	319
Ю. М. Плетенецька ПЕРЕКЛАД ЖАРГОНІЗМІВ, СЛЕНГУ, ВУЛЬГАРИЗМІВ ТА РІЗНОВИДІВ СОЦІАЛЬНОГО ДІАЛЕКТУ В ТВОРІ ДЖ. СЕЛІНДЖЕРА «НАД ПІРВООЮ В ЖИТІ»	321
О. В. Ситник ENGLISH EXPRESSING DEVICES OF UKRAINIAN DIMINUTIVE AND DEROGATORY LEXICAL UNITS	324
В. Б. Скрябіна ХАРАКТЕРИСТИКИ КОМУНІКАТИВНОЇ ПОВЕДІНКИ ПЕРЕКЛАДАЧА	326
О. В. Сніговська ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕКЛАДУ АНГЛІЙСЬКИХ І НОВОГРЕЦЬКИХ ЕКОНОМІЧНИХ БАГАТОКОМПОНЕНТНИХ ТЕРМІНІВ	329
І. В. Струк ФОНОГРАФІЧНІ АНОМАЛІЇ ДІАЛЕКТІВ В УКРАЇНСЬКИХ ПЕРЕКЛАДАХ ТВОРІВ М. ТВЕНА	332
И. В. Ткачук АКТУАЛЬНЫЕ ПРОБЛЕМЫ СОВРЕМЕННОГО ПЕРЕВОДОВЕДЕНИЯ	334
Т. І. Фурс ПСИХОЛОГІЧНІ МЕХАНІЗМИ РЕФЕРАТИВНОГО ПЕРЕКЛАДУ ЯК ВИДУ МОВЛЕННЄВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	336

Наукове видання

Наукові записки
Національного університету «Острозька академія»
Серія «Філологічна»

Збірник наукових праць

Випуск 61

Головний редактор *І. Д. Пасічник*
Відповідальний за випуск *І. В. Ковальчук*
Укладачі: *І. В. Ковальчук, Л. М. Коцюк*
Технічний редактор *Р. В. Свинарчук*
Комп'ютерна верстка *Н. О. Крушинської*
Художнє оформлення обкладинки *К. О. Олексійчук*

*За достовірність наведених фактичних даних, цитат,
власних імен, географічних назв та інших відомостей
відповідають автори.*

Формат 60x84/8. Ум. друк. арк. 40,22. Наклад 100 прим. Зам. № 14–16
Папір офсетний. Друк цифровий. Гарнітура «TimesNewRoman».

Оригінал-макет виготовлено у видавництві
Національного університету «Острозька академія»,
Україна, 35800, Рівненська обл., м. Острог, вул. Семінарська, 2.
Свідоцтво суб'єкта видавничої справи РВ № 1 від 8 серпня 2000 року.

Видавець СПД Свинарчук Р. В.
Свідоцтво суб'єкта видавничої справи РВ № 27 від 29 липня 2004 року.
Тел. (+38067) 771 28 70, e-mail: 35800@ukr. netРВ № 1 від 8 серпня 2000 року.